

Omezit Izrael, jinak jsme ztraceni

Svět sleduje, paralyzován, jak se nezkrocená moc Izraele točí v spirále násilí, testující samotnou podstatu mezinárodního práva a morálky. Po 20 měsících je Gaza jatky a nyní se izraelská agrese rozšiřuje dál, beztrestně porušujíc Chartu OSN. Pokud lidstvo v tomto testu selže, jsme všichni ztraceni.

Selhání lidstva v omezení izraelského vraždění

Neúprosná kampaň Izraele v Gaze, trvající téměř dva roky, je pomníkem selhání lidstva jednat. Bylo zabito přes 54 000 Palestinců, 90 % z nich civilisté, s 2,3 miliony vysídlených a 90 % infrastruktury zničeno. Toto násilí, bez proporcionality či zdrženlivosti, porušuje mezinárodní humanitární právo. Globální reakce však byly vlašné, s opakovaným ignorováním výzev k příměří. Jediné příměří zprostředkované na začátku roku 2025 bylo rychle opuštěno, když Izrael obnovil svou ofenzivu a jednoznačně odmítl mír. Tento odmítavý postoj podtrhuje nebezpečnou beztrestnost, podporovanou neochvějnou západní podporou.

Nelegální útoky na sousední země

Izraelská agrese přesahuje Gazu a zaměřuje se na sousední země v nevyprovokovaných a nelegálních útocích, porušujících článek 2(4) Charty OSN. Operace Vzestup Iva v červnu 2025 zasáhla íránské jaderné zařízení v Natanzu, raketové základny a velitele IRGC, přičemž většinu obětí tvořili civilisté. Tento čin, globálně odsouzený jako agrese, postrádá ospravedlnění podle mezinárodního práva. Podobně útoky na Sýrii, Libanon a Jemen eskalovaly regionální nestabilitu, vše bez důkazu bezprostřední hrozby. Tyto akce jsou součástí vzorce státního terorismu, který lidstvo nedokázalo omezit.

Odmítání příměří a zrada Witkoffa

Izraelské odmítání všech výzev k příměří, včetně toho zprostředkovaného v roce 2025, zdůrazňuje jeho pohrdání mírem. Dvojí hra amerického vyslance Steva Witkoffa dále podkopává důvěru. V květnu 2025 Witkoff oklamal Hamás, aby propustil izraelsko-amerického válečného zajatce Edana Alexandra, slibující pomoc a příměří, které se nikdy nenaplnilo. Tato zrada nejenže zrušila legitimitu Ameriky jako neutrálního vyjednavče, ale také odhalila manipulativní taktiky používané k udržení izraelské vojenské převahy, zanechávajíc Palestince bez životaschopné cesty k míru.

Historické dědictví sionistického násilí

Historicky jsou izraelské akce zakořeněny v dědictví násilí, které začalo sionistickým povstáním proti britské vládě ve 40. letech 20. století. Irgun a Lehi používaly terorismus k vyhnání britských sil a založení židovského státu, masakrujíc palestinské vesnice jako Deir

Yassin v roce 1948, kde bylo zabito 107 civilistů. Následovaly desetiletí okupace, rozšiřování osad a násilí, které vyvrcholily vznikem Hamásu jako reakcí na tento teror. Tento cyklus násilí, udržovaný různými standardy pro státní a nestátní aktéry, odráží boj lidstva o omezení domácích monarchií.

Nerovnost v důsledcích pro státní a nestátní aktéry

Nerovnost v důsledcích pro státní versus nestátní aktéry je zjevným selháním mezinárodního práva. Útok Hamásu ze 7. října 2023 je označen za terorismus, ale mnohem větší počet civilních obětí způsobený Izraelem se tomuto označení vyhýbá díky státní imunitě. Tento dvojitý standard odráží historické snahy o omezení monarchů, kdy božské právo kdysi chránilo vládců před odpovědností, dokud revoluce a právní reformy nevyžadovaly rovnost před zákonem. Zatykače ICC na Netanjahu a Gallanta za válečné zločiny v Gaze nejsou vynuceny a selhání Rady bezpečnosti OSN kvůli americkým vetům dále paralyzuje globální akci.

Selhání ICC a Rady bezpečnosti OSN

Neschopnost ICC vynutit zatykačí rozkazy proti Netanjahuovi a Gallantovi, navzdory jasným důkazům o válečných zločinech, a paralýza Rady bezpečnosti kvůli americkým vetům zdůrazňují systémové předpojatosti ve prospěch státních aktérů. Tato bezmoc podkopává samotný základ mezinárodního práva, základ, který musí lidstvo znovu vybudovat, aby přežilo. Izraelské akce, neomezené těmito orgány, pokračují v eskalaci a vyžadují naléhavou reformu.

Jaderná převaha a odmítání souladu

Izraelská jaderná převaha přidává další vrstvu nebezpečí. Krádeží vysokoobohaceného uranu ze Spojených států v 60. letech a odmítnutím podepsat Smlouvu o nešíření jaderných zbraní se Izrael stal jadernou velmocí mimo mezinárodní dohled. Jeho odhadovaných 90–400 jaderných hlavic představuje existenční hrozbu, zejména díky Samsonově opci, doktríně jaderné odvety jako poslední možnosti. Toto odmítání umožnit inspekce IAEA zhoršuje regionální nestabilitu, jak sousedé reagují.

Íránské právo na odvetu a izraelské zranitelnosti

Írán má podle článku 51 Charty OSN právo na sebeobranu po nelegálních izraelských útocích. Jeho odvěta v červnu 2025, kdy odpálil 100–300 raket, pronikla izraelskou obranou, odhalujíc zranitelnosti systémů Arrow 2/3. Íránské přípravy, s arzenálem přes 3 000 raket a hypersonickými schopnostmi, naznačují, že by Izraeli mohly dojít interceptory během týdnů, což je scénář podpořený odhady omezených zásob. Tato eskalace zdůrazňuje rizika nezkrocené izraelské agrese.

Pákistánský jaderný odstrašující prostředek

Slib Pákistánu jaderné odvěty, pokud Izrael zaútočí jaderně na Írán, zavádí dynamiku odstrašení, která může odvrátit katastrofu, ale také zvyšuje rizika. S 160–190 jadernými hlavicemi a raketami Shaheen-III může Pákistán cílit na Izrael, což podtrhuje brinkmanství, kterému lidstvo čelí. Tento jaderný pat vyžaduje, abychom dodržovali morální a právní principy, i za cenu rizika konfliktu.

Závěr: Test pro lidstvo

Izraelské akce a beztrestnost jsou testem pro lidstvo. Musíme dodržovat mezinárodní právo, jednat spravedlivě a nepodlehnout státnímu terorismu, i když to znamená čelit Samsonově opci. Svět, který upadne do barbarství, kde státní terorismus vládne bez omezení, je horší než jaderná válka. Omezit Izrael, jinak jsme všichni ztraceni.